

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

In Epistol. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

batur, quando eum beatæ memoriæ VVilfridus à beatiffi-
ma Etheldricha Regina pro alijs possessionibus commo-
uit. Ibi ædificia minaci altitudine murorum erecta, & di-
uersis anfractibus per cochleas circūducta, mirabile quan-
tum expoliuit, arbitrato quidem multa proprio, sed & ca-
mentariorum, quos ex Roma spes munificentia attraxerat,
magisterio. Ferebaturq; tunc in populo celebre, scriptisq;
etiam est inditum, nusquam citra Alpes tale esse ædificium.
Nunc qui Roma veniunt idem allegant, vt quæ Haugustal-
densem fabricam vident, ambitionem Romanam se imagi-
nari iurent; adeo tot temporum & bellorum iniuriæ venu-
statem ædificiis non tulere.

IN EPISTOL. XVII.

fol. 42a

Ricbodum) *Richboldum sive Richbodum Episcopum Treu-
rensem, anno 780. vixisse, catalogus illius Eccles. restatur. Annales
les Franc. ed. Pithæi & postea nomine Annalium Fuldensium copio-
sius editi hæc habent de nostro Ricbodo: neq; enim aliud ego refero. Rich-
boto (seu vt Pith legit, Ribbitto) Archiepiscopus Treuren-
sis moritur anno 804. Et ita etiam noster Hermannus, à quo ap-
pellatur Richpoto. Epistola ad eum scripta intercidit.*

IN EPISTOL. XX.

fol. 44a

Fratribus) *Non scriptam putes ad vniuersum Clerum, sed ad
monachos tantum S. Petri, quod est antiquissimum Salzburgi
monasterium quod multos olim dedit Episcopos, eorundem vsq; ad tem-
pora S. Virgilij Sedes.*

ibid. v. 19.

Iuuauensis Ecclesiæ) Iuuauia (quod nomen in Itinerario
Antonini Augusti extat) Salzburg est: sicut & fluuius Salzbur-
gum præterfluens, hodie Saltza dicitur, quondam, Iuuauius. Egri-
bardus in vita Caroli M. inter 21. metropoles Carolo M. subiectas no-
minat Iuuauum, quæ & Salzburg: vbi editi codices perperam Iu-
uanum habent.

Aqui-

Aquila Pont. germano) Vide ep. 35. quam ita inscribit: Cha- fol. 45. v. 3.
 rissimo germano Aquilæ. quem inibi Salisburgensem Ep̄m dixi-
 mus. quæ coniectura audax nimis videri queat, cum ea ætate nullus
 Aquila inter Episcopos Salisburgenses reperiatur. Quid ergo huic
 Aquila faciemus? Inclinaſsem, Abbatem credere, nisi quod & hic di-
 ſerte Pontifex & ep. 35. Antistes appellatur. Superest, vt coniectu-
 ræ agatur. nomen mutatione, illi auo frequentissima & solenni,
 in aliud abiisse; & Aquilam dictum, eo more, quo Alcuinus, Flaccus;
 Carolus M. David; Ludouicus, Salomon. Quam ego coniecturam,
 hanc patris audaciam, longius etiam produco. vt Ioannem, qui ante
 S. Virgilium Salisburgi sedit, Aquila nomine significari existimem.
 Licet temporum ratio aliquo modo me terreat; patitur tamen opinor.
 Et schema manifestum est, multo profecto magis, quàm in usurpato
 Dauide pro Carolo Et si in hac epistola hæc verba (olim patri Aquila
 Pontifici, germano meo, pastori vestro iniungere studui)
 ita accipimus, vt olim cum patri, & non cum studui coniungimus,
 erit id ipsum, quod in Salisburgensi catalogo legitur, Ioannem Abba-
 tem S. Petri fuisse, ante Episcopatum initum. Verum de hoc quisquæ
 volet statuat.

Diuersæ nunc hæreses) Felix Vrgelitanus & Eliphantus fol. 46. v. 6.
 Toletanus Episcopi hæresim excitarunt, Christum secundum Huma-
 nitatem adoptiuum Dei Filium esse asserentes; quæ hæresis multos,
 præsertim in Hispania, tempore Caroli Magni peruertit. An ab hac
 hæresi Bauaria periculum imminebat? quod Alcuinus tam anxie hor-
 tatur Iuuauenses, vt caueant. Iuuauiam enim & Otto Frisingensis,
 urbem Bauaria vocat. Imo Felicianæ hæresis Reginoburgi vrbe Ba-
 uaria damnata est, vt habent Annal. Franc. anno 792.

IN EPISTOL. XXI.

Eboracensis) In Eboracensi Ecclesia Alcuinus enutritus & eru- fol. 47.
 ditus fuit, vt ipse ait apud Continuatores Bedæ lib. 1. cap. 9. &
 infra epist. 24. Dilectissimæ Eboracensis Ecclesiæ fratribus,
 eiusdem